

Det her drejer sig jo om forslaget fra dag et, som fru Henriette Kjær siger. Hvordan havde man tænkt sig, at man skulle få det her med et lønnet arbejde i det private erhvervsliv til at harmonere med, at de her mennesker altså lever på en ordning, hvor de formentlig bor gratis i det danske samfund? Hvordan havde man tænkt sig, at hele det her skulle falde i hak med overenskomstmæssigt arbejde og østaftaler og lignende? Jeg synes, at det er et mismask, og jeg vil meget gerne have, om man kunne give en forklaring på, hvordan man havde tænkt sig, at det her skulle komme til at fungere.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Det er meget vigtigt, at hr. Allan Niebuhr forstår, at det er fra dag et under den forudsætning, at der endnu ikke er fundet en afklaring på asylansøgerens vilkår. Man kan være afvist, og så sidder man i asylcentre, og så er der altså det forhold, at man ikke kan sendes hjem til sit hjemland. Som jeg har været inde på, er der ikke indgået nogen hjemsendelsesaftale. Forholdene tillader ikke, at man kan rejse hjem.

Det er en ekstraordinær situation, og det har ikke noget med østaftalen at gøre, og det har heller ikke noget at gøre med overenskomster eller andre vilkår på arbejdsmarkedet. Det her er en gruppe mennesker, der som sagt sidder i en ekstraordinær situation, og som vi så giver nogle ekstraordinære vilkår.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg siger heller ikke, at det her har noget med østaftalen at gøre. Jeg prøver bare at få et forhold imellem Socialdemokraternes nidkærlighed med at overholde østaftalen og så det her.

Vi har en række folk, som vi meget gerne vil have ud og integreres i det danske samfund, og dem arbejder vi allerede med nu. Hvordan havde man tænkt sig, at det skulle forholde sig, samtidig med at man nu vil indplacere nogle andre, som man vil give en fortrinnsstilling?

Jeg synes altså bare ikke, at det her på nogen som helst måde harmonerer. Det er bare det. Jeg forstår ikke, hvad Socialdemokraterne overhovedet har tænkt på, da de fremsatte det her forslag. Der er ikke nogen sammenhæng i det. Vi har så mange andre integrationsopgaver.

Det der med de afviste asylansøgere er vi helt obs på. Det forhandles der jo om en løsning på i øjeblikket, det er slet ikke det. Det er alle de an-

dre asylansøgere, som man nu vil til at give et stykke lønnet arbejde. Jeg forstår simpelt hen ikke sammenhængen, og jeg er ikke blevet klo- gere af det, hr. Troels Ravn har sagt indtil nu.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Det lyder, som om hr. Allan Niebuhr lukker øjnene for, at der er en stor gruppe mennesker, der sidder i vores asylcentre i mange, mange år og bliver mere og mere syge på krop og sjæl, sygner hen, og som klart kunne hjælpes ved, at vi giver dem lov til at tage arbejde, til at gå i praktik, til at få nogle kompetencer, som de fremadrettet kan bruge, når de kan rejse hjem til deres hjemland, eller hvis de får ophold i Danmark.

Socialdemokraterne vil overholde østaftalen – det er slet ikke noget, der har med sagen at gøre – men vi vil også tage hånd om den her gruppe mennesker, som vi føler et stort ansvar for, for vi kan se, at forholdene ikke er et humant samfund værdigt.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nu skal det bedste jo ikke være det godes fjende, og jeg synes, det er godt, at Socialdemokraterne har fremsat et forslag, som naturligvis har mange positive elementer. Men jeg synes, at der er et spørgsmål, som hr. Troels Ravn ikke skal snydes for lejligheden til fortsat at prøve at svare på, og som forslaget jo ikke giver svar på. Det er: Hvor længe kan man bo i et dansk asylcenter?

Det loft, som vi var enige om nødvendigvis må være – i øvrigt enige med De Konservative – og som anstændigvis må sættes over opholdet i et dansk asylcenter, hvad skal det være? Og er det ikke rigtigt, at det her forslag ikke giver svar på det spørgsmål? Men forhåbentlig gør hr. Troels Ravn det så.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Vi ønsker formentlig alle sammen hver især, at forholdene eksempelvis i Irak kunne blive sådan, at irakerne kunne rejse hjem. Forholdene er ikke til det, og Danmark har ikke nogen hjemsendelsesaftale. Regeringen vil heller ikke påtage sig det ansvar at tvangshjemsende, og at tvangshjemsende er jeg i øvrigt også imod.

Der er ikke noget loft, og i den situation må vi så sige, at det ikke er det tidsperspektiv, der er afgørende, men det afgørende er, at man, mens